

skeptisk om Muligheden af dets Nedbringelse uden Statslaan. Men denne Nedbringelse er sikret, idet alene Selskabsskatten i København vil indbringe et meget stort Beløb i de sidste Dage af December. Før gaar disse Beløb jo ikke ind; naar det drejer sig om saa store Beløb, er det naturligt, at man vil spare Renten. Der er et Par enkelte Foretagender, som hvert skal svare ca. 7 Mill. Kr. i Selskabsskat, og det er ikke til at undres over, at man først betaler det i sidste Øjeblik. Men at vi faar disse Penge, er jo sikkert nok, og da der tillige ad anden Vej indgaar store Intrader i December og Januar, vil jeg mene, at det Beløb, vi skylder Nationalbanken, vil nedbringes endogsaa meget betydeligt. Men, som jeg fremhævede, derfor bliver der alligevel et stort Beløb tilbage, og en disponibel Kassebeholdning af betydelig Størrelse maa vi have for at komme igennem Resten af Aaret. Om nu dette Laan vil være tilstrækkeligt til at skaffe os den disponible Kassebeholdning, vi maa have i Fremtiden, vil jeg ikke gerne udtale mig om i Dag. Jeg anser det ikke for sikkert, at det er det, jeg anser det endogsaa ikke for usandsynligt, at det bliver nødvendigt at søge en yderligere Forstærkning af vor Kassebeholdning. Det kan jeg først have Overblik over, naar nogen Tid er gaaet. Men i alt Fald vil jeg mene, at et udenlandsk Laan behøver man ikke at optage i dette Øjemed.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Rentens Opførelse paa Finansloven. Jeg har fundet det naturligt at afvente det første Aar og at tage det paa Tillægsbevillingsloven, men man kan naturligvis ikke vedblive ikke at opføre Renten paa Finansloven, selv om det kun bliver et nominelt Beløb, man opfører. Vi ved jo, at det ikke bliver til pari Dollarkurs, Renten kan svares i det Finansaar, vi gaar ind i, det er i alt Fald lidet sandsynligt.

Det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt vi vil kunne konvertere Laanet. Ja, det er ganske umuligt at sige, om Forholdene vil stille sig saaledes, at det bliver fordelagtigt at gøre det eller ikke. Det forekommer mig kun, at det er en ubestridelig Fordel til enhver Tid at have Adgang dertil, at det er godt ikke at være bundet i saa lang en Periode som 10 eller 20 Aar, thi i en saa lang Tid vil der muligvis kunne frembyde sig adskillige gunstige Vilkaar for Konvertering, som man da vilde være afskaaret fra at benytte. Vi har jo forskellige indenlandske Laan, der skal tilbagebetales i de Aar, som forestaar. Det begynder allerede 1925 med 60 Mill.

Kr., saa kommer 1926 med 25 Mill. Kr., saa 1928, 1931, 1932. Det er indenlandske Laan, der her er Tale om. Obligationerne ligger for en meget stor Del paa faste Hænder, og jeg tror ikke, det vil være saa overvættets vanskeligt at faa disse Laan fornyet, og af den samme Mening har de Bankmænd været, med hvem jeg har konfereret om Sagen. Konvertering af de to dyre amerikanske Laan skulde jo finde Sted ved Optagelse af nyt udenlandsk Laan. Selv om Beløbene er store for os, er de jo dog ikke imponerende for det europæiske Pengemarked. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at der i Løbet af de kommende Aar nok vil vise sig Chancer for, at en saadan Konvertering kan gennemføres med Fordel. Kan den det ikke, maa vi jo blive ved Laanene, som vi har dem.

Piper: Jeg vil blot advare det ærede Medlem, der var Ordfører for det radikale Parti (Brandes), mod at lægge mere ind i mine Ord, end der laa i dem. Det ærede Medlem mente, at jeg havde udtalt, at jeg ikke kunde gaa med til flere Laan. Det ærede Medlem ved jo godt, at det, som den højtærede Finansminister udtalte: at det maaske kunde blive nødvendigt at optage et supplerende indenlandsk Laan, har været drøftet i Finansudvalget og derfor ikke har kunnet være nogen Hemmelighed for mig. Mine Udtalelser gik ikke i den Retning, men de gik ud paa, at vi maatte nu for Alvor se at lægge vore Budgetter saaledes, at der i Fremtiden ikke indtraadte Underbalance. Det var det, jeg vilde slaa til Lyd for og indtrængende lægge Rigsdagen paa Sinde.

Brandes: Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde i sit forrige Foredrag, at han mente, at vi nu maatte blive færdige med den usunde Laanepolitik. Deraf sluttede jeg, at han var en Modstander af, at der skulde laanes paa ny. Det ærede Medlem udtrykte sig saaledes, at der i Finansudvalget var blevet drøftet Muligheden for et nyt Laan. Jeg tror at maatte modsige dette, en saadan Drøftelse har ikke fundet Sted. Finansministeren har paa den svageste og vageste Maade, hvilket jeg paa ingen Maade bebrejder ham, antydet Muligheden for et saadant, men jeg, som dog var til Stede ved dette Møde, har ikke hørt, at der fandt nogen Forhandling Sted om den Ting. Nu hører jeg altsaa, at det ærede Medlem er forberedt paa denne Eventualitet.

Det ærede Medlem sagde, at han havde slaaet til Lyd for, at der skulde være Balance mellem Indtægt og Udgift paa Statsregnskaberne. Ja, den Lyd tror jeg, vi har